virginis diuerſimode flagel/ lari. vt habetur Actuum. vi.

Capitulū. 74.

De iuramento hominum.
Iurant hoīes promiſſiones fidelitatis.
Conuentiones ſocietatis
Aſſertiones veracitatis.
Punitiones iniq̄tatis
Peruerſiones temeritatis

Vrare poſſunt homīes licite ſeruare promiſſa cum firma fiducia. Sic Abraam obſeruauit Abymelech ad requiſitōem ſuā ꝙ non noceret ei. Geneſ. xxi. Flente dauid mortem Abſolō iurauit ei Ioab. ꝙ ſi nō deſiſteret a fletu ipſe ⁊ omnis populus relinqueret eum. Hec promiſit vt eum ad conſolatōem reduceret. ij. Reg. xix. Dauid Berſabee matri ſalomonis ꝙ Salomon regnaret poſt eum iij. Regū. i. Iurant homīes licite conuentōnes ſocietatū matrimonioꝝ et amicoꝝ firmas ſeruare. Sic Ioab et Laban iurauerūt fedus ſil. Geneſis. xxxi. Moyſes iurauit vt habitaret cū ietro. ⁊ acciperet filiam eius in vxorem. Exo. ij Pte iurauit Helyſeus non derelinquere helyam donec poſſz ſecum eſſe. iiij. Regū. ij. Pepigit fedus amicitie Ionathas cum dauid et iurauerūt ambo. i. Regū. xx. Iurant homines aſſerendo veritatem. vt fides magis adhibeatur. Sic chriſtus in pluribus locis veritatem iohannis affirmans dicebat. Amen amen. Mat. v. Item paulus propter hāc cauſam multociens in ſuis epl'is iuraſſe legitur dicens. Deus et pater dn̄i mei Ieſu criſti ſcit quia nō mentior. Ad Gala. i. Et alibi. Teſtis eſt michi deus cui ſeruio. Romanoꝝ. i. Itē. ij Ad Coꝛ. xi Ecce coram deo. q2 nō mentior. Propter hāc cauſam conſueuerunt mendaces ſua mendacia iuramento firmare. vt ſcilicz maior fides adhibeatur eiſdem. quibus quātum plus iurauerūt fides minor eſt adhibenda. Sic iurauit petrus mentiendo ſe chriſtum nullatenus cognouiſſe. Mat. xxvi. Mendaciter ⁊ cū fraude iurauit anthiochus ſe pacem tenere. vt crederent ei. Primo. Macha. vi. Iurant

iu

aliq̄n hoīes ſiue iudices ⁊ principes malefactores punire humana vel diuīa ſnīa. Sic rex ſalomon audita petitōe peſſia adonie. ſcʒ ꝙ volebat vxorē patris ducere. iurauit ꝙ occideret eum. iij. Reguʒ. ij Dixit helyas ad achab regem peſſime operantem. Viuit dominus in cuius cōſpectu ſto. Si erit annis his ros vel pluuia. niſi iuxta verbū meū. iij. Regū. xvij. Audita parabola dauid de hoīe q̄ tulit ouem pauperis iurauit ꝙ ouem in q̄druplum redderet. ⁊ filius mortis eſſet. ij. Regū. xij. Iurant aliq̄ temeritates facere quorū iurare peruerſum ⁊ peruerſiſſimū eſt obſeruare. Sic iurauit dauid deſtruere nabal ⁊ om̄ia que habebat. i. Reguʒ. xxv. Benadab rex ſyrie indignatus eſt ad reprehenſionē iurauit ſi ſufficeret ⁊c. iij. Regū. xx. Simile iuramentū fecit yezabel ꝙ occideret helyam. iij. Regum. xix. Nabuchodonoſor iurauit per thronū ſuū ꝙ vindicaret ſe de filijs iſrael. Iudith. i. Male iurauit ⁊ peſſime ſeruauit iuramentū herodes dare ſaltatrici quicquid volebat ⁊ conceſſit et caput ſanctiſſimi Johānis baptiſte. Marci. vi. Matthei. xiiij.

Capitulū. 75.

De iuſticia et eq̄tate

Juſticia recta eſt. ſi p̄merentibus ſingula reddantur

Si bona conſequentia bene diuidantur

Si aliq̄n īdigentibus p̄recijs emantur

Si delinquentibus eque menſurantur

Juſticia et eq̄tate reddit̄ vnicuiqʒ qđ ſuū eſt. ⁊ hoc iniciū habet a deo. ſʒm pſal. Reddet vnicuiqʒ ſʒm opa ſua. et ſʒm Ambro. Juſticia coīs eſt virtꝰ reddēs vnicuiqʒ qđ ſuū eſt Jō dixit Jacob ad Laban. Rn̄debit mihi cras iuſticia mea. Gene. xxx. Teſtimoniū dei īſtanter petierūt filie ſalphat quarꝫ de iure erat hereditas. cū in hereditate paterna moyſi ſuccedere petierūt. Nume. xxvij. Dixit dauid ſaul. Dn̄s retribuet vnicuiqʒ iuſticiā ſuā. i. Regū. xxvi. Juſticia ſeruari debet in diuidēdo. coīa cōicando